

100 JAAR SAMEN DOOR EENDRACHT STERK

Nummer 4
van 5

HISTORIE **VV DES**

DEEL 4 > 1982-2002

In 1982 vieren we ons 60 jarig jubileum. Ook doet in het begin van de jaren 80 zaalvoetbal zijn intrede bij vv DES. Aanvankelijk een groot succes. Het aantal teams groeit in 3 jaar tijd naar 3 teams. Twee jaar later, in 1985, zijn er echter personele problemen en wordt de zaalafdeling opgeheven.

Een nieuwe episode in onze geschiedenis breekt aan. SV Nijverdal heeft het afgelopen jaar een eigen kantine gebouwd en per 1 april 1982 zullen zij dit nieuwe onderkomen betrekken. Dit houdt voor ons in dat we vanaf die dag het alleenrecht in de kantine hebben. De kleedkamers zullen nog wel gezamenlijk gebruikt worden.

In het professionele voetbal bestaat het al, maar vanaf 1982 is shirtreclame ook in het amateurvoetbal toege-

staan. Er wordt al snel een gegadigde gevonden en in het seizoen 1982-83 prijkt de naam van Fresto (Freie Stoffzuigers) op de shirts van het 1e elftal.

In 1987 wordt de kantine uitgebreid met een commissie- en bestuurskamer op de verdieping en een bergruimte + massageruimte op de begane grond

In de jaren '80 en '90 worden er elk seizoen diverse toernooien georganiseerd, zoals het goedbezochte 'nederlagen-toernooi' voor de A-selectie, het HEBACO-toernooi voor veteranen, het Isotherm-toernooi en het oranje-toernooi op Koninginnedag voor spelers tot 21 jaar. Ook het kerstzaalvoetbaltoernooi in sporthal Noetsele is elk jaar een groot succes!

In 5 jubileum-edities nemen we u mee door de historie van vv DES. In 5 delen van 20 jaar vv DES lichten we kort de hoogte- en dieptepunten van ons 100-jarig bestaan toe. Voor een uitgebreidere historie kunt u kijken in onze digitale archiefkast op onze website!

In 1988 wordt de Activiteitencommissie (huidige A-com) opgericht. De heren van het eerste uur gaan gedreven van start. Zo wordt direct al het fenomeen Pupil van de Week opgezet.

Het is inmiddels al weer 13 jaar geleden dat we kampioen zijn geworden. Nadat we in het seizoen 1989-1990 zijn gedegradeerd naar de 4e klasse worden we in het seizoen 1991-1992 na 12 jaar weer kampioen. Het verblijf in de derde klasse is helaas van korte duur. Aan het einde van het seizoen 1992-1993 degraderen we weer naar de 4e klasse. In het seizoen 1993-1994 wordt DES opnieuw kampioen. Drie wedstrijden voor het einde van de competitie staan we nog 5 punten achter op koploper SVVN. Hierna volgt het wonder van Nijverdal. Nadat SVVN de laatste drie wedstrijden verliest en DES deze allemaal wisten te winnen, zijn de groen-witten op de ranglijst ingehaald door de rood-zwarten. Het kampioenschap werd op Gagelman groots gevierd.

In hetzelfde seizoen 1993-1994 zijn er meer kampioenschappen te vieren, verderop in deze editie leest u hier meer over.

In 1997 vieren we ons 75 jarig jubileum

In 2001 kunnen we onze 100e pupil verwelkomen. De eer valt ten beurt aan Tom Scholten. Een andere primeur die dat jaar te vieren valt, is de lancering van de eerste DES-internetpagina.

Het seizoen 2001 – 2002 wordt afgesloten met het kampioenschap in de 3e klasse. Promotie naar de 2e klasse is daarmee een feit. Naar aanleiding van het behaalde kampioenschap spelen we een wedstrijd tegen FC Twente. Deze wedstrijd wordt met 9-0 verloren.

DICK BERGMAN, TOPSCORER DES 1

In een jubileumeditie die de jaren 1982-2002 bestrijkt, mag een artikel over Dick Bergman niet ontbreken. Deze razendsnelle rechtsbuiten maakte als 15-jarige zijn debuut tegen Achilles Enschede in het voorjaar van 1982 en speelde in 2000 zijn laatste wedstrijd in DES 1. In die periode kwam hij tot 287 officiële wedstrijden en daarin wist hij 118 doelpunten te maken. Daarmee is hij all-time topscorer van DES 1.

ZIJN EERSTE VOETBALJAREN

Dick begon zijn voetbalcarrière in het groen-wit van SVVN. Opgegroeid aan de Veldsweg kwam hij op weg naar de Marijkeschool dagelijks langs het sportpark aan de Ericaweg, waar SVVN destijds voetbalde. Veel klasgenoten hadden de weg naar SVVN al gevonden en omdat Dick regelmatig een balletje trapte op het sportpark, vroeg pupillentrainer Herman Imhof hem of hij niet bij SVVN wilde gaan voetballen. Dat wilde Dick wel en zo gezegd, zo gedaan. Binnen huize Bergman viel dit niet helemaal goed, want vader was al jaren jeugdtrainer bij DES en ook de beide oudere broers van Dick voetbalde in het rood-zwart. Gelukkig verhuisde SVVN midden jaren zeventig naar Groot Lochter. Dat was voor Dick het moment om naar DES over te stappen en daar heeft hij gelukkig nooit spijt van gehad.

Eenmaal bij DES kwam Dick in de D'tjes. Eerst in D1 en daarna in de C2 en de C1. Vanaf de C-jeugd kwam zijn talent echt bovendrijven. Toen hij 14 jaar was, werd hij uitgenodigd voor de Twenteselectie. Omdat de betaald voetbalverenigingen destijds nog geen jeugdelftallen hadden,

was de Twenteselectie het hoogst haalbare in de regio. Elke maandagavond moest Dick trainen aan de Kuipersdijk in Enschede, of stond er een wedstrijd tegen een ander selectieteam op het programma. Issy ten Donkelaar was de trainer (hij werd later nog hoofdtrainer van FC Twente) en Dick voetbalde er onder anderen met de latere profvoetballers André Paus, Rob Reekers en Hendrie Krüzen. Dick zat in die tijd in Enschede op de tuinbouwschool. Op trainingdagen betekende dit dat hij 's ochtends om half zeven al in de trein richting Enschede zat en hij 's avonds rond 23.00 uur pas weer thuis was. Dick heeft in totaal twee jaar in de Twenteselectie gezeten. Ook maakte Dick een paar maanden deel uit van het Nederlands scholienteam. Hiervoor moest hij regelmatig naar Zeist. Het team bereidde zich voor op een internationaal toernooi in Frankrijk en een wedstrijd op Wembley tegen de leeftijdsgenoten uit Engeland. Helaas viel Dick vlak voor de definitieve selectie af. Dat was uiteraard jammer, want vooral het spelen op Wembley zou natuurlijk uniek zijn geweest.

Bij DES maakt Dick deel uit van een talentvolle lichte. In de B1 wordt hij kampioen in een elftal met onder ande-

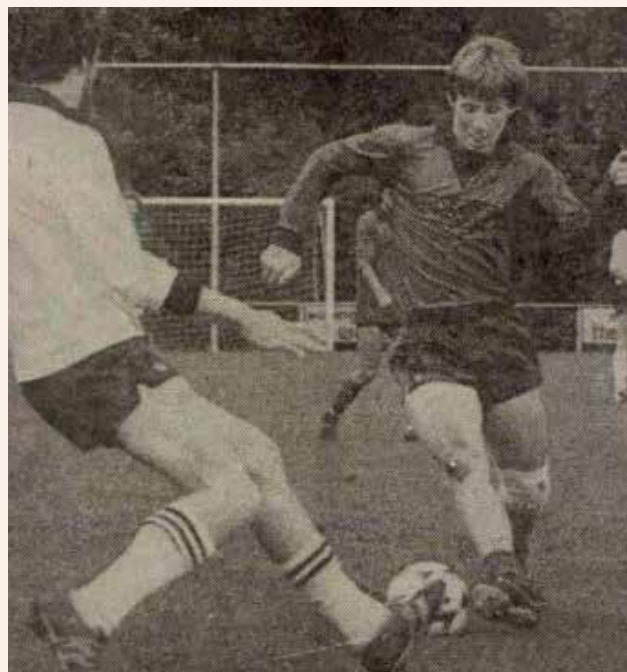
re Henk Mondeel en Dinand Braker. Vervroegd gaat Dick over naar de A1 en dit leidt tot zijn debuut in DES 1 op 24 april 1982 in de uitwedstrijd tegen Achilles Enschede. Trainer Eef Wilbrink is degene die hem laat debuten. Overigens maakte ook Leo Litaay in deze wedstrijd zijn debuut in DES 1.

HET RODE GEVAAR

Vanaf het seizoen 1982-1983 is Dick een vaste waarde in DES 1. Inmiddels is Joop Geerink de nieuwe trainer en het elftal is een mooie mix van jonge talenten en ervaren rotten. Het was ook het seizoen waarin DES voor het eerst een hoofdsponsor kreeg (Fresto). Met een negende plaats was het niet een heel succesvol seizoen, maar Dick speelde wel in alle 20 wedstrijden mee en kwam tot zijn eerste drie doelpunten in DES 1.

Het seizoen 1983-1984 begint met een nieuwe trainer: Johannes Danenberg. DES sluit het seizoen wederom af met een negende plek, maar de voorhoede met Henk Samsen, Hans ter Avest en Dick weet samen wel 25 keer te scoren. Dick heeft in al die jaren DES 1 uiteraard met veel verschillende voetballers samengespeeld. De voorhoede uit het seizoen 1983-1984 is hem goed bijgebleven. Henk Samsen was een hele goede, technische linksbuiten die ook nog makkelijk wist te scoren. Hans ter Avest was een levensgevaarlijke spits en een echte doelpuntenmaker. Dick geeft aan dat hij in die eerste jaren heel veel heeft gehad aan Emil Staman. Hij was, naast een soort mentor, ook

nog eens iemand die het vuile werk voor Dick opknapte, zodat hij zich vooral kon richten op zijn acties in balbezit. Dick beseft heel goed dat zonder types als Emil, maar ook bijvoorbeeld Mannes van de Velden en Bertho Ponsteen, het voor hem niet mogelijk was om te excelleren. Stuk voor stuk mannen met veel loopvermogen en corrigerende kwaliteiten.

Dick in actie tegen Enter Vooruit (september 1983)

DES 1 seizoen 1982-1983

DES 1 onder leiding van Dick Schneider

Van het seizoen 1984-1985 staat de ontknoping van de competitie Dick nog goed bij. DES begint de competitie matig en degradatie is een reëel scenario. Trainer Danenberg wordt op non-actief gesteld en Chris Titsing moet DES behouden voor degradatie. In de laatste wedstrijd van de competitie moet DES van Vroomshoopse Boys winnen om degradatie af te wenden. Dat lukt. Dick scoort eenmaal en kort voor tijd maakt invaller Erik Slettenhaar de winnende treffer (2-1). De overwinning wordt door de 1000 toeschouwers gevierd als een kampioenschap. Dick wordt dat seizoen voor het eerst topscorer van DES 1 en in de regio wordt hij door tegenstanders bestempeld als 'het rode gevaar'. Niet zelden kreeg hij dubbele dekking, omdat hij met zijn snelheid en individuele actie nauwelijks te houden was.

In 1985 komt Dick Schneider als nieuwe trainer naar Nijverdal. Een bekende oud-international, die bij Go Ahead en Feyenoord had gevoetbald. Dick was wel onder de indruk van trainer Schneider. Aan het begin van het seizoen moest iedereen tijdens de Coopertest minimaal 2300 meter halen en als dit was gelukt, dan zat het blijkbaar met de conditie wel goed en ging verder alles met de bal. Ook trainer Spanhaak, die na Schneider kwam, behoort volgens Dick tot de beste trainers die hij heeft gehad. Je kon merken dat ook hij op hoog niveau (PEC Zwolle) had gevoetbald. Hij kon de trainingsoefeningen daardoor goed voordoen en de spelersgroep pakte dit dan prima op.

CLUBLIEFDE

De naam van Dick als pijlsnelle en doelgerichte rechtsbuiten was eind jaren tachtig dus definitief gevestigd in de regio. Uiteraard bleef interesse van andere clubs dan ook niet uit. Heracles toonde interesse. Trainer Arie Stehouwer belde Dick op en ook Go Ahead nodigde hem uit voor een proeftraining. Voetballen op zondag was echter een struikelblok. Van huis uit had Dick meegekregen dat voetballen op zondag geen optie was. Ondanks dat hij hier op latere leeftijd uiteraard zelf zijn keuze in mocht maken, gaf het respect voor zijn ouders de doorslag. Uiteraard vindt Dick het jammer dat hij hierdoor niet heeft kunnen ervaren waar zijn plafond als voetballer lag. Ook latere interesse van DETO en De Zweef bleef onbeantwoord. Deels door de zondagsrust, maar voor een belangrijk deel ook door de clubliefde voor DES. Duidelijk is dat DES veel voor Dick betekent. Het maakt niet uit hoelang je niet in de kantine bent geweest, je wordt altijd hartelijk ontvangen en iedereen maakt makkelijk een praatje. Het is bovendien de club waar hij zoveel mooie momenten heeft meegemaakt. Van de kampioenschappen in de jeugd tot aan de lokale derby's met SVVN en Hulzense Boys. Wedstrijden waar regelmatig de vonken vanaf spatten, maar wel altijd met groot onderling respect. Na die tijd werd er dan ook gewoon een biertje gedronken met de tegenstander en werd de wedstrijd nabesproken. Dick was in de derby's vaak op zijn best en vooral tegen SVVN wist hij vaak te scoren. In de vele seizoenen DES 1 heeft Dick uiteraard met veel spelers samengespeeld. Mooie technische voetballers als Joost Bakker, Mark Kiel en Jeroen Exoo. Loopwonders als Freddy Top en Bertho Ponsteen en echte verdedigers als Gerrit Timmerman, Ronald Slettenhaar en Leo Berenschot. Ook bijvoorbeeld Harry Poorterman en Dolf Konijnenbelt mogen niet onbenoemd blijven als spelers waar Dick graag mee voetbalde. Stuk voor stuk

geweldige voetballers, die het mede mogelijk maakten dat Dick zijn acties kon maken en af en toe zijn mannetje kon laten lopen. Ook Henk Heerdink krijgt van Dick een speciale vermelding. Een geweldige leider. Duidelijk, rechtlijnig, bloedfanatiek en altijd de zaken goed voor elkaar. De hele periode dat Dick in DES 1 voetbalde was Henk leider of grensrechter en dat zorgt voor een band voor het leven.

Inmiddels is Dick al 47 jaar lid van DES. Naast zijn tijd als voetballer in DES 1 is hij ook jarenlang jeugdleider en -trainer geweest. Zo was hij trainer van Arjan van Dijken en Jeffrey Ekkelkamp in de F-jeugd en speelde hij jaren later samen met hen in DES 1. Ook was Dick jarenlang lid van het Jeugdbestuur. Een mooie tijd, waarin hij veel heeft geleerd van mannen als Jan Slooijer, Egbert Lohuis en Henk Vos. Hoogtepunten waren de uitjes die ze in die tijd organiseerden voor de jeugd naar bijvoorbeeld Ponypark Slagharen en de Apenheul. Ook de jaarlijkse wedstrijd tussen DES 1 en de jongste jeugd vond Dick altijd geweldig. Dat zijn mooie herinneringen voor Dick en ook voor de jeugdspelers, weet ik uit ervaring.

Na zijn voetbalcarrière stort Dick zich op het scheidsrechtersvak. Hij wil graag kijken waar zijn plafond als scheidsrechter ligt, maar raakt teleurgesteld als blijkt dat vriendjespolitiek belangrijker is dan kwaliteit. Principieel als Dick stopt hij als bondscheidsrechter. Gelukkig blijft hij nog wel een tijd lang bij DES fluiten, maar de laatste tijd zit dat er door wat fysieke ongemakken niet meer in. Uiteraard hopen we dat Dick in de toekomst wel weer gaat fluiten, want om goede scheidsrechters zit onze vereniging altijd verlegen. De laatste jaren is Dick dan ook vooral supporter van DES 1. DES heeft een jonge en talentvolle groep waar nog rek in zit. Met een gezonde dosis inzet en beleving kunnen ongetwijfeld mooie resultaten worden geboekt. Bovendien staat de jeugdafdeling er goed voor en zit er de komende jaren dus nog genoeg talent aan te komen. Zeker is in ieder geval dat Dick DES zal blijven supporten, want de liefde voor DES zit diep.

De jaarlijkse wedstrijd tussen DES 1 en de jongste jeugd

HENK HEKMAN: KAMPIOENENMAKER UIT DAARLERVEEN

In de 100 jaar dat DES bestaat, is er maar één trainer geweest die vaker dan één keer kampioen is geworden met onze hoofdmacht. Die eer is voorbehouden aan Henk Hekman uit Daarlerveen. Hij wist in het seizoen 1991-1992 en 1993-1994 kampioen te worden. Helaas eindigde het tussenliggende seizoen met een degradatie, maar dat maakt de prestatie er niet minder om. Een goede reden dus om naar Daarlerveen te reizen voor een interview met deze succes trainer.

Henk is inmiddels 71 jaar en al bijna 50 jaar getrouwd met Hennie. Binnenkort hopen ze dus het gouden huwelijk te vieren. Samen kregen ze vier zonen en tien kleinkinderen. Voetbal neemt duidelijk een belangrijke plek in binnen het gezin Hekman en de plaatselijke voetbalclub uit Daarlerveen zit in het hart.

Trainer Henk Hekman op het kampioensfeest in 1992

We gaan terug naar de voorbereiding op het seizoen 1991-1992. DES is op zoek naar een nieuwe hoofdtrainer en het bestuur besluit Henk Hekman uit te nodigen voor een gesprek en etentje bij Hotel Buursink in Nijverdal. Dit maakte direct indruk. Voorzitter Winkels had aangegeven graag op 'neutraal terrein' af te spreken, om zo eventuele geruchten met betrekking tot de nieuwe trainer te voorkomen. De eerste kennismaking met DES was erg positief en het duurt dan ook niet lang of Henk Hekman wordt gepresenteerd als de nieuwe hoofdtrainer. Zijn roem is hem dan al wel enigszins vooruitgesneld. Henk Hekman staat bekend als 'kampioenenmaker'. Met Daarlerveen is hem dat immers al twee keer gelukt en ook met DOS'37 wist hij de titel binnen te halen. Dat hij op zijn 40ste al drie kampioenschappen op zijn naam heeft staan komt mede doordat hij al op 22-jarige leeftijd zijn voetbalschoenen aan de wilgen moest hangen. Hij had er al wel zes jaar in het eerste van Daarlerveen op zitten, maar toen betekende een kruisbandblessure helaas het einde van zijn spelerscarrière. Omdat de liefde voor het voetbal en de plaatselijke voetbalclub diep zit, besluit hij jeugdtrainer te worden bij Daarlerveen. Hier krijgt hij de beschikking over een talentvolle lichte, waarmee hij de nodige successen haalt. Als trainer van de A1 wordt hem gevraagd of hij ook interesse heeft in het hoofdtrainerschap en zo begint een succesvolle periode voor Daarlerveen met twee kampioenschappen. Tussendoor is Henk twee jaar trainer bij

Voorwaarts en voordat hij naar DES komt, is hij drie jaar trainer bij DOS, waar hij met o.a. de broers Dasselaar in de ploeg een kampioenschap mag vieren.

NUCHTER EN DUIDELIJK

De titel van kampioenenmaker zegt Henk weinig. Daar is hij te nuchter voor en anders is er wel vrouw Hennie die hem met beide voeten op de grond houdt. Ondanks drie fanatiek voetballende zonen, werd er thuis aan de etens-tafel niet over voetbal gesproken. 'Daar achter het spoor is de voetbal en niet thuis' was een gevleugelde uitspraak in huize Hekman. Misschien ook wel goed, want anders ging het waarschijnlijk over niets anders meer dan dat. Henk is een echte voetbaldier. Als trainer was hij op zondag al weer in zijn hoofd bezig met de volgende wedstrijd. Wat moeten we anders doen? Hoe ziet de tegenstander eruit? Waar gaan we op trainen? Als trainer was hij rechtlijnig en duidelijk. Zo werd standaard op donderdagavond al de opstelling bepaald en gedeeld met de spelers. Als je op donderdag niet helemaal fit was, dan speelde je niet op zaterdag. Als je een weekje op wintersport was geweest, dan zat je op de bank. Teleurgestelde spelers kregen een eerlijk antwoord. Niet er omheen draaien, maar duidelijk en eerlijk. Volgens Henk komt een duidelijke lijn het groepsproces ten goede. Hij wist vaak een winnaarsmentaliteit te creëren, gecombineerd met een goede sfeer binnen de selectie. Zo werd er in de winterstop bijvoorbeeld regelmatig een pittige crossloop georganiseerd, afgesloten met een glaasje Berenburg bij de finish en een kaartmiddag in de kantine. Een combinatie dus van conditie opbouwen en werken aan het teamgevoel. Voor Henk waren ook alle spelers even belangrijk. Vedettes bestaan er in zijn ogen niet. Iedereen is even belangrijk voor een teamprestatie. Tekenend was het feit dat twee spelers die in één van zijn periodes bij Daarlerveen bijna het hele seizoen op de bank zaten geen speelritme op wilden doen in het tweede, maar via invalbeurten hun kans wilden grijpen in het eerste.

DE JAREN BIJ DES

Zoals gemeld was de eerste indruk van DES direct een goede. Voorzitter Winkels was een keurige man en een prima voorzitter. De club DES viel ook goed binnen de gereformeerde familie Hekman. Voetballen op zondag was uit den boze. STEVO merkte dit ooit aan den lijve toen ze Henk benaderden voor het trainerschap. Ze konden niet geloven dat hij de stap naar het topamateurvoetbal niet wilde maken vanwege het voetballen op zondag. Henk was en is echter een man van principes en de zondagsrust wordt gekoesterd. Ook het sportpark van DES maakt grote indruk op Henk. Hij noemt dit het mooiste accom-

modatie waar hij hoofdtrainer mocht zijn en doelt dan vooral op de ligging van het hoofdveld. Ook qua organisatie stond DES er goed voor. Henk typeert DES als een nette vereniging en hij geeft aan trots te zijn dat hij trainer is geweest van onze mooie club.

Qua spelersgroep krijgt Henk begin jaren negentig te maken met een talentvolle groep. Hij noemt het zelfs een 'fantastische spelersgroep'. Ook de sfeer binnen het team was erg goed. Het was een vriendengroep die voor elkaar klaar stond, zowel binnen als buiten het veld. Ook de samenwerking met de leiders en verzorgers was erg goed en zij hebben dan ook zeker een belangrijke bijdrage geleverd aan de successen. Wanneer ik vraag welke spelers hem het meeste bij zijn gebleven, dan komt daar als eerste de naam van Kees Jongejan. Dat vond ik persoonlijk wel bijzonder. Ik had eerder bijvoorbeeld Dick Bergman, Jeroen Exoo of Joost Mensink verwacht. Het antwoord is wat mij betreft typerend voor de trainer Hekman. Kees was een echte aanvoerder met een geweldige mentaliteit. Altijd voorop in de strijd, maar ook met een stevige eigen mening die hij in de kleedkamer durfde te uiten. Hij zei waar het op stond en was daarmee zowel binnen als buiten het veld een echte aanvoerder. Typerend voor de trainer Hekman, omdat het teambelang altijd voorop moet staan en ondergeschikt dient te zijn aan individuele belangen.

Uiteraard komen na Kees ook de andere spelers aan bod. Dick Bergman noemt hij een geweldige voetballer, maar Henk schroomde niet om hem tijdelijk naar het tweede te sturen vanwege zijn vele onnodige gele kaarten. Ook dit is weer een voorbeeld van dat het teambelang voorop staat en dat je dat niet in gevaar moet brengen door het pakken van onnodige gele kaarten. Overigens pakte Dick dit goed op en positief geprikkeld sloot hij later weer aan bij DES 1. Ook werd Henk later nog uitgenodigd op de brui-loft van Dick en Marga, ondanks dat hij toen al geen trainer meer was bij DES. Ook de andere spelers passeren de revue. Conclusie: DES had die jaren een kwalitatief goede spelersgroep en dankzij de goede teamspirit werd dit bezegeld met twee kampioenschappen. Tussendoor degradeerden we helaas. Dat is toch wel een klein smetje, want dit is de enige keer in zijn loopbaan dat Henk als trainer gedegradeerd is. Toch overheersen duidelijk de successen en is hij dan ook trots op het feit dat hij de enige trainer in de historie van DES is met twee kampioenschappen.

Voorzitter Herman Winkels, leider Henk Heerdink en trainer Henk Hekman na het behalen van de titel in het seizoen 1991-1992

DE PERIODE NA DES

Na drie seizoenen besluit Henk zelf om te stoppen bij DES. Ook daar was hij heel open en duidelijk in. Rond november liet hij het bestuur weten dat hij aan het einde van het seizoen zou stoppen en dat de club dus op zoek moest naar een nieuwe trainer. Hij vindt drie seizoenen voor een trainer het maximum. Daarna ga je te veel verbonden voelen met de spelers en de club en dat kan ten koste gaan van de scherpte en de objectiviteit. Bij Daarlerveen is hij wel meerdere keren teruggekomen, maar nooit langer dan drie seizoenen aaneengesloten en telkens met tussenpo-

zen. Bovendien zit Daarlerveen duidelijk in zijn hart. Ook na de periode bij DES gaat hij weer bij Daarlerveen aan de slag, al neemt hij wel eerst een seizoen rust. Ook daar was Henk best uniek in. Hij nam wel vaker een seizoen rust. De meeste trainers zijn dan bang dat ze niet meer aan de bak komen, maar daar had Henk geen last van. Na de laatste periode bij Daarlerveen is het mooi geweest. Er volgt een nieuwe heup en een nieuwe knie en dat valt niet te combineren met het trainerschap. Wel volgt er nog een interim periode bij DOS'37. Halverwege het seizoen stapt hij in. DOS staat op dat moment bij de ondersten, maar de tweede seizoenshelft worden bijna alle wedstrijden gewonnen. DOS eindigt in het linkerrijtje en daarmee is het laatste kunstje van de trainer Hekman een feit. Uiteraard laat voetbal hem niet los. Hij blijft betrokken bij Daarlerveen, vervult daar nog enkele bestuursfuncties en maakt momenteel nog deel uit van de vuttersploeg. Ook gaat hij graag kijken bij zijn kleinkinderen die voetballen bij Den Ham, Vroomshoopse Boys en SVZW. De thuiswedstrijden van Daarlerveen bezoekt hij trouw en als hij niet daar langs de lijn staat, dan bezoekt hij wel een wedstrijd van bijvoorbeeld HHC of Excelsior. Naast de voetbal blijft ook het geloof belangrijk en is hij inmiddels koster van de plaatselijke kerk. Henk zit dus zeker nog niet stil en we hopen hem dit seizoen weer te zien. DES zit immers bij Daarlerveen in de competitie, dus dat moet wel een hartelijk weerzien betekenen.

Selectie DES 1 seizoen 1993-1994

1993-1994: EEN SUCCESVOL SEIZOEN

Het seizoen 1993-1994 is waarschijnlijk het meest succesvolle seizoen uit de DES-geschiedenis. Naast het kampioenschap van DES 1, destijds ook wel 'het wonder van Nijverdal' genoemd, wisten nog 5 teams kampioen te worden. En dat waren niet de minsten. Naast de pupillen van F2 en D1 wisten namelijk ook de junioren van B1, A2 en A1 het kampioenschap binnen te halen. Een prestatie van formaat, die we graag willen eren met enkele foto's van de betreffende elftallen:

F2	kampioen	op	10/05/1994
D1	kampioen	op	14/05/1994
B1	kampioen	op	14/05/1994
A2	kampioen	op	23/04/1994
A1	kampioen	op	09/05/1994
DES 1	kampioen	op	14/05/1994

Overzicht van de kampioenen uit het clubblad van mei 1994

DES B1

DES 1

DES D1

DES A2

DES A1

